

عنوان مقاله:

تاثیر طراحی معماری فضای باز مسکونی از گذشته تا به امروز در ایجاد حیات جمعی ساکنین

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی اقتصاد و مدیریت (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

نازنین دهنّا - کارشناس ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بوشهر، گروه معماری بوشهر، ایران.

باقر کریمی - دکتری معماری، استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بوشهر، گروه معماری بوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

طراحی محیط مسکونی، تنها یک مسیولیت فیزیکی نیست، بلکه فرآیندی اجتماعی است. از گذشته تا امروز برای پاسخگویی به این فرآیند با تامین فرصتهای لازم مستلزم در این راستا به طراحی فضاها و ایجاد قرارگاههای جمعی در برخی محیطهای سکونتی پرداخته شده است. هدف از این تحقیق تاثیر طراحی مناسب و بهینه فضاهای باز سکونتی در جهت ایجاد حیات جمعی در راستای تعامل اجتماعی و ارتباط بیشتر با طبیعت در بین ساکنان است، از اینرو در این پژوهش به بررسی رابطهای بین طراحی معماری فضای باز فضاهای مسکونی و میزان استفاده ساکنین مجتمعهها که در دو دههی متفاوت ساخته شده، پرداخته است. که جامعه آماری شامل مجتمعههای مسکونی در شهر شیراز که در دو دههی 50 و 80 ساخته شده است، میباشد. این پژوهش به صورت برداشت میدانی و با استفاده از پیمایش اجرا گردیده است. ابزار سنجش پرسشنامه است، حجم نمونه بر اساس فرمول کوکران 434 نفر برآورد شده است. تحلیل دادهها با استفاده از نرمافزارهای آماری SPSS انجام شد و در دو سطح آمار توصیفی و استنباطی نشان داده است. نتایج نشان داد، که طراحی فضای باز در قرارگاههای زیستی از گذشته تا امروز با هم متفاوت است و عوامل موثر در فضای مشترک جمعی و کیفیت طراحی فضاییاباز در ایجاد حیات جمعی و اجتماع پذیری و میزان استفاده از فضای باز ساکنین تاثیرگذار میباشد.

کلمات کلیدی:

فضای باز، مجتمع زیستی، حیات جمعی، اجتماع پذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/599626>

